॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಆರು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಪರಮಾರ್ಥ ಇಥಿಲ್ಲವೇ ಸಂಸಾರವೇ ಇರಲಿ । ಎಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುರುವೇ ಕರ್ಣಧಾರನಾಗಿರಲು ।
ಅದೇ ದೋಣಿಯು ಪರತೀರ ಮುಟ್ಟಲು । ಮನುಜರಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾದೀತು ॥ 1

ಸದ್ಗುರುವೆಂಬ ಶಬ್ದ ಮಾಡಲು ಮನದಲ್ಲಿ । ಬಂದೇ ನಿಲ್ಲುವರು ಎದುರಿನಲಿ ।
ನಿಜಹಸ್ತವನು ಶಿರದಲ್ಲಿ । ಇಟ್ಟು ಉದ್ಧರಿಸುವರವರು ॥ 2

ಧುನಿಯೊಳಗಿನ ಉದಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ । ವರದ ಹಸ್ತವನಿಡಲು ಶಿರದಲಿ ।
ಹೃದಯ ಬಿರಿಯುವದು ಸ್ವಾನಂದದಲಿ । ನಯನದಿ ಪ್ರೀತಿಯು ಹರಿಯುವುದು ॥ 3

ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸುಡದ । ಜ್ವಲನವಾಗುವದು ಆ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೇಹದ ।
ಭಸ್ಮವಾಗುವದವರ ಕರಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ । ಹೀಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಮಯ ಗುರುಹಸ್ತ ಸ್ಪರ್ಶ ॥ 4

ತಪ್ಪಿ ದೇವರ ಕಥಾ-ವಾರ್ತೆಯು ನಡೆಯಲು । ನೋಯತೊಡಗುವದು ತಲೆಯು ।
ಬಾಷ್ಕಳತೆ ಪ್ರವಹಿಸುವದು ನುಡಿಯು । ಅವರಿಗೂ ಸ್ಥಿರತೆ ಸಿಗಲೆಂದು ॥ 5

ಶಿರದಲಿಡಲು ಕರಕಮಲ । ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಿಂದ ಪರಿಪಕ್ವವಾದ ಮಲ ।
ತೊಳೆದುಹೋಗಿ ಆಗುವರು ನಿರ್ಮಲ । ಪ್ರೇಮಳ ಸಾಯಿಯ ಭಕ್ತರು ॥ 6

ಆ ಮುದ್ದುರೂಪವ ನೋಡಲು । ಆನಂದದಿಂದ ಬಿಗಿಯುವದು ಗಂಟಲು ।
ಆನಂದದಲಿ ಹನಿಗೂಡುವವು ನಯನಗಳು । ಹೃದಯದಲಿ ಅಷ್ಟ ಭಾವಗಳು ಮೂಡುವವು ॥7

ಸೋಹಂಭಾವವ ಎಚ್ಚರಿಸುತ । ನಿಜನಂದವ ಪ್ರಕಟಿಸುತ ।
ನಾ, ನೀ ನೆಂಬದನಲ್ಲಿಯೇ ಕರಗಿಸುತ । ಸಾಮರಸ್ಯದಲಿ ಅದ್ವೈತ ಮೆರೆಯುವರು ॥8

ಪೋಥಿಪುರಾಣಗಳ ಓದುತ್ತಿರಲೂ । ಸದ್ಗುರು ಸ್ಮರಣೆ ಪದ ಪದದಲ್ಲೂ ।
ರಾಮಕೃಷ್ಣರೆಲ್ಲ ಸಾಯಿಯೇ ಆಗಿರಲು । ನಿಜ ಚರಿತ್ರೆಯನೇ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿಸುವನು ॥ 9

ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಲು ಭಾಗವತವನಾಲಿಸಲು । ಕೃಷ್ಣನೇ ಸಾಯಿಯು ನಖಶಿಖದಲೂ ।
ಭಕ್ತರ ನಿಜಹಿತ ಸಾಧಿಸಲು । ಎನಿಸುವದು ಉದ್ಧವ ಗೀತೆಯ ಹಾಡುವನು ॥ 10

ಸಹಜ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿರಲು । ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಯಿನಾಥರ ಕಥೆಗಳು ।
ಅಕಲ್ಪಿತವಾಗಿ ನೆನಪಾಗಲು । ಯೋಗ್ಯ ದೃಷ್ಟಾಂತವೂ ಸಾಯಿಯವೇ ॥ 11

ಹಾಳೆ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತರೂ ಬರೆಯಲೆಂದು । ಅಕ್ಷರಕ್ಕೆ ಅಕ್ಷರ ಹೊಂದಿಸಲು ಬಾರದು ।
ಆದರವನೇ ಸ್ವ ಸತ್ತೆಯಿಂದ ಬರೆಸುವನು । ಆಗ ಬರೆದಷ್ಟೂ ಮುಗಿಯದಂತಾಗುವದು ॥ 12

ಅಹಂಭಾವವು ತಲೆ ಎತ್ತಿದಲ್ಲಿ । ಕೆಳಕ್ಕೆ ಅದುಮುವರದನು ತಮ್ಮ ಕರಗಳಲಿ ।
ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿಜಶಕ್ತಿಪಾತ ಮಾಡುತಲಿ । ಶಿಷ್ಯನ ಕೃತಾರ್ಥ ಮಾಡುವರು ॥ 13

ಕಾಯಾ ವಾಚಾ ಮನಗಳಿಂದಲೂ । ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಲು ।
ಧರ್ಮ-ಅರ್ಥ-ಕಾಮ-ಮೋಕ್ಷಗಳು । ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೇ ಕೈ ಗೆಟರುವವು ॥ 14

ಕರ್ಮ-ಜ್ಞಾನ-ಯೋಗ-ಭಕ್ತಿಗಳು । ಇವು ನಾಲ್ಕು ಈಶ್ವರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗಗಳು ।
ಈ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗ್ಹೋಗಲೂ । ಆದರೂ ನಿಜಸ್ಥಾನಕೆ ತಲುಪಿಸುವವು ॥ 15

ಜಾಲೀಬನದಲ್ಲಿಯ ದಾರಿ ಈ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿರಲು । ತಗ್ಗು ಗುಂಡಿಗಳಿಂದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಬಲು ।
ಇದರಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ನಡೆಯಲು । ಹರಿಯ ಹತ್ತಿರವೇ ಕರೆದೊಯ್ಯುವದು ॥ 16

ಮುಳ್ಳು ತಪ್ಪಿಸಿ ಇಡಲು ಹೆಜ್ಜೆಯ । ಇದೇ ಒಂದು ಸುಲಭ ಉಪಾಯ ।
ನಿಜಧಾಮ ಪಡೆಯುವಿರಿ ನಿರ್ಭಯ । ಗುರುಮಾತೆ ಇದನೆ ಹೇಳುವಳು ಒತ್ತಿ ॥ 17

ಮನದ ತೋಟಕೆ ಭಕ್ತಿಯ ಜಲವನ್ನು ಸಿಂಚಿಸಲು । ವೈರಾಗ್ಯ ಚಿಗುರಲು ಜ್ಞಾನದ ಹೂವುಅರಳಲು ।
ಕೈವಲ್ಯ ಫಲಿಸುವದು ಚಿತ್ಸುಖವು ಉಕ್ಕುವದು । ಅಂಥವರ ಜನ್ಮ ಮರಣ ತಪ್ಪುವದು ನಿಶ್ಚಯ ॥ 18

ಮೂಲದಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನನು ಸ್ವಯಂಸಿದ್ಧ । ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನವನೇ ಇರುವ ತ್ರಿವಿಧ ।
ಉಪಾಧಿಯೋಗದಿಂದಾದ ಪ್ರಬುದ್ಧ । ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಲು ಪ್ರಕಟನಾದ ॥ 19

ಈ ತ್ರೈಗುಣ್ಯಗಳಲಿ ಆಗುವನು ವ್ಯಕ್ತ । ಮಾಯೆಯೂ ಆಗುವನು ಕ್ರಿಯಾಪ್ರಯುಕ್ತ ।
ಸತ್ವರಜ ತಮಗಳನು ಆಡಿಸುತ । ನಿಜಗುಣವ ಮಾಡುವನು ಸುವ್ಯಕ್ತ ॥ 20

ಮೃತ್ತಿಕೆಯ ವಿಶಿಷ್ಠ ಆಕಾರವನು । ಘಟವೆಂದು ನಿಜದಲಿ ಕರೆವರದನು ।
ಘಟ ಒಡೆಯಲು ಹೊಂದಿ ವಿಕಾರವನು । ನಾಮರೂಪಗಳು ಲಯವಾಗುವವು ॥ 21

ಈ ಅಖಿಲ ಜಗತ್ತೇ ಮಾಯೆಯಲ್ಲಿ । ಪರಸ್ಪರ ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಭಾವದಲಿ ।
ಮಾಯೆಯೇ ಉದ್ಭವಿಸಿರುವಳು ಇಲ್ಲಿ । ಸಾವಯವ ಜಗರೂಪಳಾಗಿ ॥ 22

ಜಗದ ಮೊದಲು ಮಾಯೆಯ ಇರುವು । ನೋಡ ಹೋಗಲು ಇಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತವು ।
ಪರಮಾತ್ಮ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳ ಇರುವು । ಲೀನವಾಗಿ ಅವ್ಯಕ್ತದಲಿ ನೆಲೆಸಿದಳು ॥ 23

ವ್ಯಕ್ತವಾದರೂ ಅದು ಪರಮಾತ್ಮ ರೂಪ । ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೂ ಪರಮಾತ್ಮ ರೂಪ ।
ಹೀಗೆ ಈ ಮಾಯೆಯೇ ಪರಮಾತ್ಮ ರೂಪ । ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಅಭೇದಳಿವಳು ॥ 24

ತಮೋಗುಣದಿಂದ ಮಾಯೆಯು ತಾನು । ನಿರ್ಮಿಸಿದಳು ಜಡ ಪದಾರ್ಥವನು ।
ಚಲನವಲನರಹಿತ ನಿರ್ಜೀವವನ್ನು । ಈ ಕ್ರಿಯೆಯು ಪ್ರಥಮದಲಿ ಜರುಗಿತು ॥ 25

ಬಳಿಕ ಮಾಯೆಯ ರಜೋಗುಣದೊಳು । ಪರಮಾತ್ಮ ಚಿದ್ಗುಣದ ಮಿಲನವಾಗಲು ।
ಇಬ್ಬರ ಸ್ವಭಾವ ಗುಣಗಳು । ಅದರಿಂದ ಚೈತನ್ಯಖಣಿ ಬಯಲಾಯಿತು ॥ 26

ಮುಂದೆ ಈ ಮಾಯೆಯ ಸತ್ವಗುಣ । ಅದರಿಂದ ಭಕ್ತಿತತ್ವದ ನಿರ್ಮಾಣ ।
ಅಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆನಂದಗುಣ । ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ಈ ಆಟ ॥ 27

ಈ ರೀತಿ ಮಾಯೆ ಮಹಾವಿಕಾರಿ ಇರಲು । ಕ್ರಿಯೋಪಾಧಿಗಳ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ।
ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮಾಡಲು । ಅದುವರೆಗೆ ಅವ್ಯಕ್ತ ತ್ರಿಗುಣವು ॥ 28

ಕ್ರಿಯೆಯನೇನಾದರೂ ಗುಣಾನುರೂಪವಾಗಿ । ಮಾಯೆಯು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡದಿರಲಾಗಿ ।
ಉಳಿಯಬಹುದು ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ । ಸ್ವತಃ ಅಕ್ರಿಯತ್ವವ ಸೇವಿಸುವವರೆಗೆ ॥ 29

ಮಾಯೆಯು ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಾರ್ಯ । ಜಗವು ಆ ಮಾಯೆಯ ಕಾರ್ಯ ।
'ಸರ್ವಂ ಖಲ್ವಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವದ' ಕಾರ್ಯ । ಮೂರರ ಐಕ್ಯವೇ ಇದಾಗಿದೆ ॥ 30

ಹೀಗಿರುವ ಅಭೇದ ಪ್ರತೀತಿ ಇದು । ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಯಾತರಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವದು ।
ಈ ಉತ್ಕಟೇಚ್ಛೆಯು ಯಾರಲ್ಲಿರುವದು । ಅವರು ವೇದಶೃತಿಗಳ ನೋಡಬೇಕು ॥ 31

ಸಾರಾಸಾರ ವಿಚಾರಶಕ್ತಿ । ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ-ಶೃತಿ-ಸ್ಮೃತಿ ।
ಗುರುವೇದಾಂತ ವಾಕ್ಯ ಪ್ರತೀತಿ । ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನೀಯುವದು ॥ 32

ನನ್ನ ಭಕ್ತರ ಮನೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ । ಅನ್ನ ವಸ್ತ್ರದ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ ।
ಎಂಬ ಭರವಸೆಯ ಶ್ರೀಸಾಯಿ ಕೊಡುವರಲ್ಲ । ಭಕ್ತರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕರಗತರವರು ॥ 33

ಅನನ್ಯ ಭಾವದಿಂದ ನನ್ನ ಭಜಿಸುವದು । ನಿತ್ಯಾಭಿಯುಕ್ತ ಮನದಿಂದ ನನ್ನ ಸೇವೆಗೈಯುವದು ।
ಅಂಥವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು । ಈ ನನ್ನ ಬಿರುದನ್ನು ನಾ ತಿಳಿದಿಹೆ ॥ 34

ಇದೇ ಭಗವದ್‌ಗೀತಾ ವಚನ । ಸಾಯಿ ಎನ್ನುವರು ತಿಳಿಯಿರಿದನು ಪ್ರಮಾಣ ।
ಅನ್ನ ವಸ್ತ್ರದ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುದದನ । ಅದಕಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾಣವಿಡಬೇಡಿರಿ ॥ 35

ದೇವದ್ವಾರದಲಿ ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಬೇಕು । ದೇವರೆದುರು ಸೆರಗೊಡ್ಡಬೇಕು ।
ಅವನ ಪ್ರಸಾದವನ್ನೇ ಪಡೆಯಬೇಕು । ಲೌಕಿಕದ ಮರ್ಯಾದೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿರಿ ॥ 36

ಜನರಿಂದ ಹೌದೆನಿಸಿಕೊಂಡರೇನು । ಅದರಿಂದ ತಪ್ಪು ಸುಧಾರಿಸುವದೇನು? ।
ಚಿತ್ತದಿ ಕರಗಿಸಬೇಕು ಆರಾಧ್ಯದೈವತ್ವವನು । ಮೈಯೆಲ್ಲ ಬೆವರಿಳಿಯುತಿರಬೇಕು ॥ 37

ಈ ಧ್ಯೇಯದ್ದೇ ರುಚಿ ಹತ್ತಲಿ । ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಹುಚ್ಚಾಗಲಿ ।
ಇಂದ್ರಿಯ ವಿಕಾರಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಮೊಳಕೆ ಬರಲಿ । ಇನ್ನೇನು ಬಯಕೆ ಉಳಿದೀತು ॥ 38

ಸದ್ದೈವ ಹೀಗೆ ಭಜನ ಸಿಗಲಿ । ಬೇರೆ ಏನೇನೂ ಸೇರದಿರಲಿ ।
ಮನಸು ನನ್ನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಲಿ ತೊಡಗಲಿ । ಮರೆತು ಹೋಗಲಿ ಉಳಿದುದೆಲ್ಲ ॥ 39

ಇಲ್ಲ ಆಮೇಲೆ ದೇಹ-ಗೇಹ-ವಿತ್ತ । ಪರಮಾನಂದದಲಿ ಮುಳುಗೀತು ಚಿತ್ತ ।
ಮನಸು ಸಮದರ್ಶಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಶಾಂತ । ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುವದು ನಿಶ್ಚಿತ ॥ 40

ಸತ್ಸಂಗ ಮಾಡಿದ್ದರ ಗುರುತು ಇಲ್ಲಿ । ಸಮಾಧಾನವಿರಬೇಕು ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ।
ಮನ ತಿರುಗುವುದು ನಾನಾ ಕಡೆಗಳಲಿ । ಅದು ತಾನೆ 'ಸಲ್ಲೀನತೆ' ಎನಿಸೀತೆ ॥ 41

ಅದಕಾಗಿ ಕೇಳಿರಿ ಆಗಿ ಸಾವಧಾನ । ಶ್ರೋತೃಗಳು ಭಾವಾರ್ಥ ಕೇಳಲೀ ನಿರೂಪಣಾ ।
ಮಾಡಲು ಈ ಸಾಯಿ ಕಥೆ ಶ್ರವಣ । ಭಕ್ತಿ ಪ್ರವಣ ಮನವಾದೀತು ॥ 42

ಕಥೆಗಳ ಕೇಳಿ ಆದೀತು ತೃಪ್ತಿ । ಚಂಚಲ ಮನ ಪಡೆದೀತು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ।
ಮನಸಿನ ಕಳವಳದ ನಿವೃತ್ತಿ । ಸುಖ ಸಂವಿತ್ತಿಯ ಪಡೆಯುವಿರಿ ॥ 43

ಇನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಕಥಾನುಸಂಧಾನ । ಮಶೀದೆಯ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಣ ।
ರಾಮಜನ್ಮದ ಕಥಾ ಕೀರ್ತನ । ನಿರೂಪಣವ ಸಾಗಿಸುವ ಮುಂದಕೆ ॥ 44

ಭಕ್ತನೊಬ್ಬ ಗೋಪಾಳ ಗುಂಡ । ಅವನಿಗೆ ಬಾಬಾರ ಭಕ್ತಿ ಉದಂಡ ।
ಮುಖದಲಿ ಬಾಬಾರ ನಾಮ ಅಖಂಡ । ಕಾಲಕ್ರಮಣವು ಈ ರೀತಿಯಲಿ ॥ 45

ಅವನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ ಸಂತಾನ ಒಂದೂ । ಮುಂದೆ ಸಾಯಿ ಪ್ರಸಾದದಿಂದೊಂದು ।
ಪುತ್ರರತ್ನವನು ಪಡೆದು । ಚಿತ್ತ ಪ್ರಸನ್ನವಾಯಿತು ॥ 46

ಒಂದು ಜಾತ್ರೆ ಅಥವಾ ಉರುಸ । ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಶಿರಡಿಯಲಿ ಪ್ರತಿವರುಷ ।
ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗಾದೀತು ಹರುಷ । ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಗೋಪಾಳಗುಂಡನಿಗೆ ಬಂದಿತು ॥ 47

ತಾತ್ಯಾಕೋತೆ ದಾದಾಕೋತೆ ಇವರಿಗೂ । ಮಾಧವರಾವಾದಿ ಪ್ರಮುಖ ಜನರಿಗೂ ।
ಹಿಡಿಸಿತೀ ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ । ಸಿದ್ಧತೆಯ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು ॥ 48

ಮೊದಲೊಂದು ನಿಯಮ ನಿರ್ಬಂಧನ । ಜಿಲ್ಹಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಅನುಮೋದನ ।
ಅವಶ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು ಸಂಪಾದನ । ಈ ವಾರ್ಷಿಕ ಉತ್ಸವ ಮಾಡಲು ॥ 49

ತದರ್ಥ ಕಾರ್ಯ ಆರಂಭಿಸಲು । ಊರಲೊಬ್ಬ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಇರಲು ।
ಕುತ್ಸಿತತನದಿಂದ ತಿರುಗಿ ಬೀಳಲು । ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಒದಗಿತು ॥ 50

ಕುಲಕರ್ಣಿಯು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಿದನು । ನೋಡಿರಿ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವನು ।
ಜಿಲ್ಹೆಯವರು ಹೊರಡಿಸಿದರು ಆಜ್ಞೆಯನು । ಶಿರಡಿಯಲಿ ಜಾತ್ರೆ ಮಾಡದಿರಲು ॥ 51

ಶಿರಡಿಯಲಿ ಜಾತ್ರೆಯಾಗಲೆಂದು । ಇಚ್ಛೆ ಇದ್ದಿತು ಬಾಬಾರದೂ ।
ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆಜ್ಞೆಯನಿತ್ತುದು । ಪೂರ್ಣ ಆಶೀರ್ವಾದದೊಂದಿಗೆ ॥ 52

ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಅದಕೆ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದರು । ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು ।
ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆಜ್ಞೆ ಬದಲಿಸಿದರು । ಜನರ ಮರ್ಯಾದೆಯೂ ಉಳಿಯಿತು ॥ 53

ಬಾಬಾರ ಇಷ್ಟದಂತೆ ರಾಮನವಮಿಯಂದು । ಅಂದಿನಿಂದಿನವರೆಗೂ ಜಾತ್ರೆ ನಡೆಯುವುದು ।
ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇತ್ತು ತಾತ್ಯಾಕೋತೆಯದು । ಜಾತ್ರೆ ಕೂಡುವದು ಅಪರಂಪಾರ ॥ 54

ಅದೇ ರಾಮನವಮಿಯ ದಿನದಿ । ಭಜನ ಪೂಜನ ಸಮಾರಂಭದಿ ।
ತಾಸೆ ಬಜಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ । ಯಾತ್ರೆ ನಾಲ್ಕೂರಿಗೂ ದೊಡ್ಡದು ॥ 55

ವರ್ಷಕ್ಕೆರಡು ಹೊಸ ನಿಶಾನೆಗಳ ತಂದು । ಸಮಾರಂಭದೊಡನೆ ಅವುಗಳ ಮೆರೆಸುವದು ।
ಮಶೀದಿಯ ಕಳಸಕ್ಕೆ ಅವುಗಳ ಕಟ್ಟುವದು । ಕೊನೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅವುಗಳನು ಊರುವದು ॥ 56

ಅದರಲೊಂದು ನಿಶಾನೆ ನಿಮೋಣಕರರದು । ಇನ್ನೊಂದು ದಾಮೂಅಣ್ಣಾ ಅವರದು ।
ಸಡಗರದ ಮೆರವಣಿಗೆ ನಡೆಯುವದು । ಕಳಸದ ತುದಿಯಲಿ ಹಾರಾಡುವವು ॥ 57

ಮುಂದೆ ಉತ್ಸವ ರಾಮನವಮಿಯಂದು । ಉರುಸದೊಳಗೆ ಹೇಗೆ ಕೂಡಿತೆಂಬುದು ।
ಕೇಳಿರೀ ಅಭಿನವ ಕಥೆಯೊಂದು । ಸ್ವಾನಂದಗೌರವ ಶಿರಡಿಯದು ॥ 58

ಶಕೆ ಹದಿನೆಂಟು ನೂರಾ ಮೂವತ್ತೊಂರರಲ್ಲಿ । ಮೊದಲ ರಾಮನವಮಿಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ।
ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು ಉರುಸುನಲ್ಲಿ । ಅದಿನಿಂದಿನವರೆಗೂ ಅದು ನಡೆದಿದೆ ॥ 59

ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಕೃಷ್ಣಜೋಗೇಶ್ವರ ಭೀಷ್ಮ । ಅವರಿಂದಲೇ ಈ ಕಲ್ಪನೆಯ ಉಗಮ ।
ಮಾಡಬೇಕು ರಾಮಜನ್ಮೋಪಕ್ರಮ । ಅದರಿಂದ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವದು ॥ 60

ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೇವಲ ಉರುಸಕ್ಕಾಗಿ । ಜಾತ್ರೆ ಕೂಡುತಿತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ।
ಅದರಿಂದ ಈ ಜನ್ಮೋತ್ಸವದ ಉದಯವಾಗಿ । ಆ ವರುಷ ಅಂದವಾಗಿ ಜರುಗಿತು ॥61

ಒಮ್ಮೆ ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತರಾಗಿ ಭೀಷ್ಮರು । ವಾಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು
ಪೂಜಾ ಸಾಹಿತ್ಯದೊಡನೆ ಕಾಕಾ ಹೊರಟಿದ್ದರು । ಮಶೀದಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ॥ 62

ಸಾಯಿ ದರ್ಶನದ ಇಚ್ಛೆ ಒಳಗೆ । ಉರುಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದು ತೋರಿಕೆಗೆ ।
ಕಾಕಾ ಒಂದು ದಿನ ಮುಂಚಿತವಾಗೇ । ಶಿರಡಿಗೆ ಉತ್ಸವಕೆ ಹಾಜರು ॥ 63

ಸರಿಯಾದ ಸಮಯವಿದು ಎನಿಸಿದಾಗ್ಗೆ । ಭೀಷ್ಮರು ಕೇಳಿದರು ಕಾಕಾಗೆ ।
ಸದ್ವೃತ್ತಿಯೊಂದು ಸ್ಫುರಿಸಿದೆ ಒಳಗೆ । ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಿರಾ ನನಗೆ ಇದಕೆಂದು ॥64

ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಉರುಸಕೂಡುವದು । ರಾಮಜನ್ಮವೂ ಅದೇ ದಿನದಂದು ।
ಎಂದ ಮೇಲೆ ಜನ್ಮೋತ್ಸವ ಜರುಗಿಸುವದು । ಒಳ್ಳೇ ಸುಸಮಯವಿದು ಅನಾಯಾಸದಿ ಒದಗಿದೆ ॥ 65

ಕಾಕಾಗೆ ಈ ವಿಚಾರ ಹಿಡಿಸಿತು ಕೂಡಲೇ । ಆದರೆ ಅದು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ ಬಾಬಾರ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇಲೆ ।
ಅವರು ಆಗಲಿ ಎಂದ ಮೇಲೆ । ಕಾರ್ಯಕ್ಕೇನೂ ತಡವಿಲ್ಲ ॥ 66

ಆದರೆ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಬೇಕು ಕೀರ್ತನ । ಉದ್ಭವಿಸಿತು ಇದೊಂದು ಪ್ರಶ್ನ ।
ಈ ಹಳ್ಳಿಯೂರಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಸರನ । ತರುವದೆಲ್ಲಿಂದ ಎಂಬುದು ॥ 67

ಭೀಷ್ಮರೆಂದರು ನಾ ಕೀರ್ತನಕಾರ । ನೀವು ಹಿಡಿರಿಯ ಪೇಟಿಯ ಸ್ವರ ।
ಪ್ರಸಾದ ಮಾಡಿಸುವ ಭಾರ । ಹಾಕುವ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣಾಬಾಯವರಿಗೆ ॥ 68

ನಡೆಯಿರಿನ್ನು ಬಾಬಾರ ಹತ್ತಿರ । ಶುಭ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅವಸರ ।
ಶುಭಕ್ಕೆ ಶೀಘ್ರತ್ವ ಕೂಡಿದರೆ । ಕೂಡಲೇ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸುವದು ॥ 69

ತಾವು ಹೊರಡಬೇಕಿನ್ನು ಕೇಳಲು । ಕೀರ್ತನಕೆ ಆಜ್ಞೆಯ ಪಡೆಯಲು ।
ಹೀಗೆನುವಾಗಲೇ ಮಶೀದಿಯಲಿ । ಇಬ್ಬರೂ ಆ ಕಾಲಕೆ ಬಂದರು ॥ 70

ಕಾಕಾ ಪೂಜೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು । ಆಗ ಬಾಬಾರೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರು ।
ವಾಡೆಯಲಿ ನಡೆದ ವಿಚಾರವೇನೆಂದರು । ಕಾಕಾಗೆ ಒಂದೂ ತೋಚದು ॥ 71

ಕೂಡಲೇ ಬಾಬಾ ಅನ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ । ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರು ಭೀಷ್ಮರಲ್ಲಿ ।
ಏನು ನಡೆದಿದೆ ಬುವಾರ ಮನದಲ್ಲಿ । ಎಂದು ಕೇಳಿದರವರಿಗೆ ॥ 72

ನೆನಪಾಯಿತು ಆಗ ಕಾಕಾರಿಗೆ । ಉದ್ದಿಷ್ಟಾರ್ಥ ನಿವೇದಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ।
ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಯಿತು ಬಾಬಾರ ಮನಸಿಗೆ । ಉತ್ಸವ ಮಾಡುವದ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು ॥ 73

ಮರುದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಿ । ಬಾಬಾ ಲೇಂಡಿಗೆ ಹೋದದ್ದು ನೋಡಿ ।
ಕೀರ್ತನದ ಸಿದ್ಧತೆಯನು ಮಾಡಿ । ಸಭಾ ಮಂಟಪದಿ ತೊಟ್ಟಿಲ ಕಟ್ಟಿದರು ॥ 74

ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಶ್ರೋತೃಗಳು ಕೂಡಿದರು । ಬಾಬಾ ಮರಳಿ ಬರಲು ಭೀಷ್ಮರು ಎದ್ದರು ।
ಕಾಕಾ ಪೇಟಿಗೆ ಸ್ವರ ಹಿಡಿದರು । ಕರೆಯ ಕಳಿಸಿದರು ಬಾಬಾರನು ॥ 75

ಬಾಬಾ ನಿಮ್ಮನು ಕರೆಯುವರೆನ್ನಲು । ಧಸ್ಸೆಂದಿತು ಕಾಕಾರ ಎದೆಯೊಳು ।
ಏನಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯದು ಮನದೊಳು । ಕಥೆಯು ಮಾತ್ರ ಮರೆಯದಿರಲೆಂದರು ॥ 76

ಬಾಬಾರ ನಿಮಂತ್ರಣ ಕೇಳಿದರು । ಕಾಕಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹೌಹಾರಿದರು ।
ಬಾಬಾರೇಕೆ ಕ್ಷುಬ್ಧರಾದರು । ನಿರ್ವಿಘ್ನ ಕೀರ್ತನೆ ನಡೆದೀತೇ ಎಂದು ॥ 77

ಮುಂದೆ ನಡೆವರು ಹಿಂದೆ ನೋಡುವರು । ಹೆದರುತ್ತ ಹೆದರುತ್ತ ಮೆಟ್ಟಿಲೇರುವರು ।
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುವರು । ಬಲು ಚಿಂತೆಯಲಿ ಮುಳುಗಿದರು ಕಾಕಾ ॥ 78

ಬಾಬಾ ವಿಚಾರಿಸಿದರು ಅವನು । ಏತಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದಿರಿ ತೊಟ್ಟಿಲನು ।
ಕಥಾ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಮತ್ತಂದಿನ ಯೋಜನೆಯನು । ಹೇಳಲು ಕೇಳಿ ಮನಕಾನಂದವಾಯಿತು ॥ 79

ಬಳಿಕಲ್ಲಿಯೇ ಹೂ ಮಾರುವವರ ಹತ್ತಿರ । ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೂವಿನ ಹಾರ ।
ಕಾಕಾರ ಕಂಠದಲ್ಲೊಂದು ಸುಂದರ । ಇನ್ನೊಂದನು ಭೀಷ್ಮರ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿದರು ॥ 80

ತೊಟ್ಟಿಲ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲು । ಬಿದ್ದರೆಲ್ಲರು ಚಿಂತೆಯೊಳು ।
ಆದರೆ ಕೊರಳಿಗೆ ಮಾಲೆ ಬೀಳಲು । ಎಲ್ಲರು ನಿಶ್ಚಿಂತರಾದರು ॥ 81

ಮೊದಲೇ ಭೀಷ್ಮರು ಬಹುಶ್ರುತರು । ವಿವಿಧ ಕಥಾ ಪಾರಂಗತರು ।
ರಸಭರಿತವಾಗಿ ಕೀರ್ತನೆ ಹೇಳಿದರು । ಅಪರಿಮಿತ ಆನಂದ ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ॥ 82

ಬಾಬಾರು ಆಗ ಇದ್ದರು ಪ್ರಸನ್ನ ವದನ । ಎಂತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೋ ಅನುಮೋದನ ।
ಅಂತೆಯೇ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು ಉತ್ಸವವನ । ಕೀರ್ತನೆ ಭಜನೆಗಳೊಡಗೂಡಿ ॥ 83

ರಾಮಜನ್ಮದ ಕಾಲದಲಿ । ಗುಲಾಲ ಬಿದ್ದಿತು ಬಾಬಾರ ಕಂಗಳಲಿ ।
ಅದರಿಂದವರು ನರಸಿಂಹಾವತಾರ ತಾಳುತಲಿ । ಕೌಸಲ್ಯಾ ಮಂದಿರದಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನಿರುವಾಗ ॥ 84

ಗುಲಾಲದ್ದೊಂದು ಕೇವಲ ಆಮಿಷ । ರಾಮಜನ್ಮದ್ದೇ ಆ ಆವೇಶ ।
ಆದೀತು ಅಹಂ-ರಾವಣನ ನಾಶ । ದುರ್ವೃತ್ತಿ ರಾಕ್ಷಸರು ಸತ್ತಾರು ॥ 85

ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೆ ಬಂದಿತು ಕೋಪ । ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನರಸಿಂಹನದೇ ರೂಪ ।
ಸುರುವಾಯಿತು ಬೈಗುಳ ಮತ್ತು ಶಾಪ । ಇವುಗಳ ಮಳೆಗರಿಯಿತು ಸಾಕಷ್ಟು ॥ 86

ಇನ್ನು ತೊಟ್ಟಿಲೇ ತುಂಡಾದೀತೆಲ್ಲಿ । ಎಂಬ ಭೀತಿ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣಳ ಮನದಲ್ಲಿ ।
ಇದು ಇನ್ನು ಸರಿ ಉಳಿದೀತೆ ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ । ದಿಙ್ಮೂಢಳಾದಳವಳು ॥ 87

ತೊಟ್ಟಿಲನು ಬೇಗನೆ ಬಿಚ್ಚಲು । ಒಂದೇ ಸಮನೇ ಅವಳು ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಲು ।
ಕಾಕಾ ತೊಟ್ಟಿಲವ ಬಿಚ್ಚಲು । ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದರಾಗ ॥ 88

ಆದಕೆ ಬಾಬಾ ಅತಿ ಸಿಟ್ಟಾದರು । ಕಾಕಾನ ಮೈ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಹೋದರು ।
ತೊಟ್ಟಿಲ ಬಿಚ್ಚುವದು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು । ಆಗ ಬಾಬಾರೂ ಶಾಂತರಾದರು ॥ 89

ಆಮೇಲೆ ಮಧ್ಯಾನ್ಹ ಆಜ್ಞೆಯ ಕೇಳಲು । ಬಾಬಾ ನುಡಿದದ್ದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಬಲು ।
ಈಗಲೇ ಏಕೆ ಬಿಚ್ಚುವಿರಿ ತೊಟ್ಟಿಲು । ಇನ್ನೂ ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಲು ॥ 90

ಈ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದರೂ ಎಂಥದ್ದು । ಅನ್ಯಥಾ ಅಲ್ಲ ಸಾಯಿ ವಚನವಿದು ।
ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ಬುದ್ದಿಗೆ ಹೊಳೆದುದು । ಉತ್ಸವವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ ॥ 91

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಉತ್ಸವವಾಯಿತು । ಎರಡನೆಯ ದಿನ ಉದಯಿಸಿತು ।
ಗೋಪಾಳ ಕಾಲಾ ಆಗದ ಹೊರತು । ಉತ್ಸವ ಮುಗಿಯಿತೆನಬಾರದು ॥ 92

ಎರಡನೆಯ ದಿನ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ । ಗೋಪಾಳಕಾಲಾ ಕೀರ್ತನಗಳಾಗಿ ।
ತೊಟ್ಟಿಲು ಬಿಚ್ಚುವದಕ್ಕಾಗಿ । ಬಾಬಾ ಆಜ್ಞೆಯನಿತ್ತರು ॥ 93

ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಭೀಷ್ಮವಿಲ್ಲದಿರಲು । ಬಾಳಾಬುವಾ ಸಾತಾರಕರರನು ಕರೆಯಲು ।
ಅವರಿಂದ ಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡಿಸಲು । ಕವಠೆಗಿನ್ನು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ॥ 94

ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಬಾಳಾಬುವಾರದು । ಈ ಕಾಲದ ತುಕಾರಾಮರೆಂದು ।
ಕಾಕಾ ಅವರನ್ನು ಕರೆತಂದು । ಅವರಿಂದ ಉತ್ಸವ ಸಾಂಗ ಮಾಡಿಸಿದರು ॥ 95

ಇವರು ಸಿಗದೇ ಇದ್ದರೂ । ಕಾಕಾ ಅವರೇ ಕೀರ್ತನೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ।
ನವಮಿಯ ಕೀರ್ತನೆ ದಾಸಗಣೂ ಬರೆದಿದ್ದರು । ಅದು ಇವರಿಗೆ ಮುಖೋಗ್ದತವಿತ್ತು ॥96

ಮೂರನೆಯ ವರ್ಷ ಬಂದಾಗ್ಗ । ಬಾಳಾಬುವಾರೇ ಬಂದರು ಶಿರಡಿಗೆ ।
ಅವರು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದರು ಹೇಗೆ । ಅದ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿರಿ ॥ 97

ಸಾಯಿ ಬಾಬಾರ ಕೀರ್ತಿ ಕೇಳಿ । ದರ್ಶನದ ಇಚ್ಛೆಯಾಯಿತು ಮನದಲ್ಲಿ ।
ಆದರೆ ಜೊತೆಯೊಬ್ಬರು ಬೇಕು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ । ಈ ಇಚ್ಛೆ ಹೇಗೆ ಈಡೇರಿತು ॥ 98

ಬಾಳಾಬುವಾ ಸ್ವತಃ ಹರಿದಾಸರು । ಮೊದಲಿಗೆ ಸಾತಾರೆಯ ಕಡೆಯವರು ।
ಈಗ ಮುಂಬಯಿಯ ಪರೇಳದಲ್ಲಿರುವರು । ಅಲ್ಲಿಯ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿ ॥ 99

ಬಿರ್ಹಾಡ ಸಿದ್ಧ ಕವಠೆ ಎಂದು । ಸಾತಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನವಿದ್ದು ।
ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಮನವಮಿ ಕೀರ್ತನದ್ದು । ವರ್ಷಾಸನವಿದೆ ಬುವಾರಿಗೆ ॥ 100

ಏಕಾದಶಿ ಆಷಾಡದ್ದು । ಚೈತ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಮನವಮಿಯದು ।
ಈ ಎರಡು ವಾರ್ಷಿಕ ಉತ್ಸವಗಳದು । ಬಾಳಾಬುವಾರಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ॥ 101

ಬಾದಶಾಹೀ ಸನದು ನೋಡಲಾಗಿ । ಬಡೆ ಬಾಬಾರ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ।
ಇಪ್ಪತ್ನಾಲ್ಕು ನೂರು ಇರುವದಾಗಿ । ಮೂಲ ಸಂಸ್ಥಾನಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುವದು ॥ 102

ಈ ಎರಡು ಉತ್ಸವಕ್ಕಾಗಿ । ಮೂವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಬುವಾರ ಬಿದಾಗ ।
ಆದರೆ ಆ ವರ್ಷ ಮಹಾಮಾರಿ ಬರಲಾಗಿ । ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಆ ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರು ॥ 103

ಆದರಿಂದ ರಾಮನವಮಿ ನಿಂತಿತು । ಬುವಾರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪತ್ರ ಬಂತು ।
ಊರಿಗೆ ಊರೇ ಖಾಲಿ ಆಯಿತು । ತಾವಿನ್ನು ಬರಬೇಕು ಮುಂದಿನ ವರುಷ ॥ 104

ಸಾರಾಂಶವೆಂದರೆ ರಾಮನ ಸೇವೆ ತಪ್ಪಿತು । ಆದರಿಂದ ಬಿದಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲೇ ಉಳಿಯಿತು ।
ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು । ದೀಕ್ಷಿತರ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಯಿತು ॥ 105

ಬಾಬಾರ ಪರಮಭಕ್ತರು ದೀಕ್ಷಿತ । ಶಿರಡಿ ಗಮನದ ಮನೋಗತ ।
ಅವರಿಚ್ಛೆಸಿದರ ಪೂರ್ಯೆಸುವದೆನ್ನುತ । ಸ್ವಾರ್ಥ ಪರಮಾರ್ಥಗಳೆರಡೂ ಸಾಧಿಸಿಯಾವು ॥ 106

ಬರಲಿಲ್ಲ ಈ ಸಲ ವರುಷಾಸನ । ಎನಿಸುವದು ಪಡೆಯಬೇಕು ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನ ।
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕು ಕೀರ್ತನ । ದೀಕ್ಷಿತರೆದರು ಹೀಗೆಂದರು ॥ 107

ಬಿದಾಗಿಯದೇನು ಹೇಳಲಿ । ಕೊಡುವದು ಬಿಡುವುದು ಬಾಬಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ।
ಕೀರ್ತನೆಗೆ ಸಮ್ಮತಿ ಸಿಗಬೇಕು ಮೊದಲಲ್ಲಿ । ಭಾವೂ ಸಾಹೇಬರು ಹೀಗೆಂದರು ॥ 108

ಇಷ್ಟು ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆದಾಗಲೇ । ಕಾಕಾ ಮಹಾಜನಿ ಬಂದರು ಸಹಜವಾಗಲ್ಲೇ ।
ಶಿರಡಿಯ ಪ್ರಸಾದ ಉದಿ ಹಂಚುತಲೇ । ಶುಭ ಶಕುನವೆನಿಸಿತು ಅದು ಆಗ ॥ 109

ಇರಲಿ ಮುಂದೆ ಬುವಾರಿಗೆ । ಪರಮ ಪ್ರೇಮದಿ ದೀಕ್ಷಿತರೆಂದರು ಹೀಗೆ ।
ಸಂಮತಿಯ ಕೇಳುವೆನು ಬಾಬಾರಿಗೆ । ಆಗಲೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುವೆನು ॥ 110

ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಹಾಜನಿಯವರು । ಶಿರಡಿಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರು ।
ಕ್ಷೇಮ ಕುಶಲ ವೃತ್ತಿ ತಿಳಿಸಿದರು । ಆಮೇಲೆ ನಿಜಸದನಕೆ ತೆರಳಿದರು ॥ 111

ಪತ್ರ ಮುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಶಿರಡಿಗೆ ಬನ್ನಿರಿ । ದಾರಿ ಖರ್ಚು ಹೇಗೆಂದು ಚಿಂತಿಸದಿರಿ ।
ಅದಕೆ ನೀವು ಕೊರಗದಿರಿ । ನಿಶಃಕ ಮನದಿಂದ ತಾವು ಇರಬೇಕು ॥ 112

ಮುಂದೆ ದೀಕ್ಷಿತರು ಮರಳಿ ಹೋದರು । ಬಾಬಾ ಅನುಮತಿಯನು ಕೊಟ್ಟರು ।
ಬಾಳಾಬುವಾ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದರು । ಯಥೇಷ್ಟ ದರ್ಶನ ಪಡೆದರು ॥ 113

ಸಾಯಿಬಾಬಾರು ಎಲ್ಲರೆದುರು । ಬಾಳಾಬುವಾನಿಂದ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು ।
ಚಕಿತರಾದರೆಲ್ಲರೂ । ರಾಮನವಮಿಯ ಆ ಉತ್ಸವ ನೋಡಿ ॥ 114

ಬಾಳಾಬುವಾ ಸಂತುಷ್ಟರಾದರು । ನೆನೆದ ಕಾರ್ಯಪೂರೈಸಿತೆಂದರು ।
ಸಾಯಿಯವರು ಪ್ರಸನ್ನರಿದ್ದರು । ಮನಕಾಮನೆ ಪೂರೈಸಿತೆಲ್ಲರದು ॥ 115

ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಇತ್ತು । ನೂರರ ಮೇಲೆ ಐವತ್ತು ।
ರೂಪಾಯಿ ಪಡೆಯಲು ಆಜ್ಞೆಯಾಯಿತು । ಅಪರಿಮಿತ ಆನಂದ ಬುವಾರಿಗಾಯಿತು ॥ 116

ಕವಠೆಯಲ್ಲಿ ಐದು ವರ್ಷಕೆ । ಸಿಗುವಷ್ಟನು ಒಂದೇ ಉತ್ಸವಕೆ ।
ಕೊಟ್ಟಾಗ ಬಾಳಾಬುವಾರಿಗೆ ಆನಂದವಾಗದೇಕೆ ! । ಬಾಬಾರಿಗೆ ಆಭಾರಿಗಳಾದರು ॥ 117

ಇರಲಿ ಮುಂದೆ ಕೆಲದಿನ ಕಳೆಯಲು । ದಾಸಗಣು ಶಿರಡಿಗೆ ಬರಲು ।
ಅವರೇ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಉತ್ಸವ ಮಾಡಲು । ಬಾಬಾರಿಂದ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಿಸಿದರು ॥ 118

ಇದುವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ । ಗಜಗಜಿಸಿ ಜನ್ಮೋತ್ಸವ ನಡೆಯುತಿದೆ ।
ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿರಿಯುವಷ್ಟು ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣವಾಗುತಿದೆ । ಹದಿನೆಂಟು ಜಾತಿಗೂ ತೃಪ್ತಿಯದು ॥119

ಸಮಾಧಿಯ ಮಹಾದ್ವಾರದಲ್ಲಿ । ಮಂಗಲವಾದ್ಯಗಳ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ।
ಸಾಯಿ ನಾಮ ಘೋಷವು ಅಂಬರದಲ್ಲಿ । ಆನಂದ ನಿರ್ಭರತೆ ತುಂಬುವದು ॥ 120

ಜಾತ್ರೆ ಅಥವಾ ಉರುಸು ಹೇಗೆ । ಹಾಗೆ ಸ್ಫುರಿಸಿತು ಗೋಪಾಳಗುಂಡಗೆ ।
ಜೀರ್ಣವಾದ ಈ ಮಶೀದಿಗೆ । ಸುಂದರ ರೂಪವ ಕೊಡಬೇಕು ॥ 121

ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರವು ಮಶೀದಿಯದು । ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕೆಂದು ।
ನಿರ್ಧಾರ ಗೋಪಾಳಗುಂಡನದು । ಪಾಷಾಣಗಳನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಸಿದರು ॥ 122

ಆದರೂ ಈ ಯೋಗ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರದ್ದು । ಗುಂಡಾನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೆನಿಸುವದು ।
ಸುಯೋಗವು ಈ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯದ್ದು । ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಬಂದಿತು ಮುಂದೆ ॥ 123

ಎನಿಸುವುದು ಇತ್ತು ಬಾಬಾರ ಮನಸಿನಲಿ । ಆಗಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ನಾನಾರ ಕೈಯಲಿ ।
ಕಲ್ಲುಹಾಸನು ನಂತರದಲ್ಲಿ । ಕಾಕಾರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ॥ 124

ಆದರಂತೆಯೇ ಮುಂದೆ ನಡೆಯಿತು । ಆಜ್ಞೆಯ ಕೇಳಿ ಸಾಕಾಯಿತು ।
ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿಯ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಯಾಯಿತು । ಬಾಬಾರೂ ಅನುಮತಿ ಇತ್ತರು ॥ 125

ಆಗ ಆಯಿತು ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ । ಕಲ್ಲುಫರಸಾಯಿತು ಒಂದೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ।
ಮರುದಿನವೇ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ । ಬಾಬಾರು ಗಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರು ॥ 126

ಸಭಾಮಂಟಪವು ಹನ್ನೊಂದು ಸಾಲಿನಲಿ । ಪ್ರಚಂಡವಾದ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲಿ ।
ಮಹಾವ್ಯಾಪವಾಯಿತಲ್ಲಿ । ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಡುಕ ಬರುವಂತೆ ॥ 127

ಅದೂ ಕಾರ್ಯ ಇದೇ ರೀತಿಯಲಿ । ಇಂಥದೇ ಎಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲಿ ।
ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ । ಒಂದೇ ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸದಲಿ ॥ 128

ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಕಂಭ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು । ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಾಬಾ ಅದಕಿತ್ತ ತೊಡಗಬೇಕು ।
ಸಮಯ ಸಾಧಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಇಡಬೇಕು । ಹೀಗೆಲ್ಲರೂ ದಣಿಯಬೇಕು ॥ 129

ಎಲ್ಲರೂ ಕಚ್ಚೆ ಏರಿಸಿ । ರಾತ್ರಿಯನ್ನೇ ಹಗಲಾಗಿಸಿ ।
ದುಡಿದು ಮನದಾಸೆ ಪೂರೈಸಿ । ಅತಿ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ದುಡಿದರೆಲ್ಲಾ ॥ 130

ಮೊದಲಲ್ಲಿತ್ತು ಅಂಗಳ । ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಬಯಲು ಸ್ಥಳ ।
ಸಭಾ ಮಂಡಪಕ್ಕಿದು ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ । ಎಂಬ ವಿಚಾರ ದೀಕ್ಷಿತರಿಗೆ ಬಂತು ॥ 131

ಹತ್ತಿದಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ವ್ಯಯಿಸಿ । ಲೋಹದ ಕಂಬಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ।
ಬಾಬಾ ಚಾವಡಿಗೆ ಹೋದ ಸಮಯ ಸಾಧಿಸಿ । ಈ ಕೆಲಸವನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡರು ॥ 132

ಭಕ್ತರು ರಾತ್ರಿಯನ್ನೇ ಹಗಲು ಮಾಡಿ । ಕಂಭ ನಿಲ್ಲಿಸುವರು ಬಲು ಆಯಾಸದಿ ।
ಬಾಬಾ ಚಾವಡಿಯಿಂದ ಬಂದು ನೋಡಿ । ಕಿತ್ತೊಗೆಯಲು ತೊಡಗುತಿದ್ದರು ॥ 133

ಒಮ್ಮೆ ಅತಿಶಯ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು । ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಾತ್ಯಾರ ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದು ।
ಎರಡನೆಯ ಕೈಯಿಂದ ಕಂಬ ಅಗಳಾಡಿಸುವದು । ಕಿತ್ತಲು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದರು ॥134

ಅಗಳಾಡಿಸಿ ಅಗಳಾಡಿಸಿ ಸಡಿಲುಗೊಳಿಸಿದರು । ತಾತ್ಯಾರ ತಲೆ ಮುಂಡಾಸು ಕಿತ್ತಿಕೊಂಡರು ।
ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದದನು ತೆಗ್ಗಿನಲಿ ಒಗೆದರು । ಕಡ್ಡಿ ಗೀರಿ ಹಚ್ಚಿದರದಕೆ ॥ 135

ಆ ಕಾಲಕೆ ಅವರ ಕಂಗಳೆರಡೂ । ಬೆಂಕಿಯ ಉಂಡೆಗಳಂತೆ ಕಾಣುತಿದ್ದವು ।
ಹಾರಿ ಹೋಯಿತೆಲ್ಲರ ಧೈರ್ಯವು । ಯಾರು ಅವರೆದುರು ಹೋದಾರು ಆಗ ॥ 136

ಕೂಡಲೇ ಜೇಬಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿದ್ದು । ರೂಪಾಯಿ ಒಂದನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದು ।
ಅದನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಗೆದು । ಸುಮೂರ್ತವನೇ ಮಾಡಿದರೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ॥ 137

ಶಾಪ ಬೈಗುಳದ ಮಳೆಗರೆಯಿತು । ಪ್ರಸಂಗ ಬಹಳ ಕಠಿಣಬಂತು ।
ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತು । ತಾತ್ಯಾನೂ ಬಹು ಬೆದರಿದ ಮನದಲ್ಲಿ ॥ 138

ಜನರೆಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಚಕಿತರಾದರು । ಇಂದಿನದೇನು ದುಶ್ಚಿನ್ಹ ಎಂದರು ।
ತಾತ್ಯಾ ಪಾಟೀಲನ ಮೇಲಿನ ವಿಘ್ನವಾದರೂ । ಹೇಗೆ ತಾನೇ ದೂರಾದೀತು ॥ 139

ಭಾಗೋಜಿ ಸಿಂಧೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ । ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮುಂದೆ ಸರಿದ ।
ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಅವ ಸಿಕ್ಕಿದ । ಅವನನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿರುವಿದರು ॥ 140

ಮಾಧವರಾಯರು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕರು । ಅವರೂ ಇಟ್ಟಂಗಿಯ ಪ್ರಸಾದ ಪಡೆದರು ।
ಮಧ್ಯಸ್ಥಿ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾದವರು । ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಬಾಬಾರ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆದರು ॥ 141

ಬಾಬಾ ಎದುರು ಹೋಗುವರಾರು? । ತಾತ್ಯಾರನ್ನು ಬಿಡಿಸುವವರಾರು ।
ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಸಿಟ್ಟಿನ ಜೋರು । ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಬಂತು ಬಾಬಾರದು ॥ 142

ಕೂಡಲೇ ಅಂಗಡಿಕಾರನ ಕರೆಸಿದರು । ಜರಿಯಂಚಿನ ಮುಂಡಾಸು ತರಿಸಿದರು ।
ಅದನು ತಾತ್ಯಾರ ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿದರು । ಅದು ಅಲಂಕಾರವೆಂಬಂತೆ ॥ 143

ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು ಜನ । ಈ ಸಿಟ್ಟಿಗೇನು ಕಾರಣ ।
ತಾತ್ಯಾರ ಮೇಲೇಕೆ ಈ ಆಕ್ರಮಣ । ಆಕ್ರೋಶವನೇಕೆ ಮಾಡಿದರು ಬಾಬಾ ॥ 144

ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದರು । ಕ್ಷಣದಲಿ ನೋಡಲು ಪ್ರಸನ್ನಚಿತ್ತರು ।
ಇದರ ಕಾರಣ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ । ಯಾರೂ ತಿಳಿಯದಾದರು ॥ 145

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಶಾಂತಚಿತ್ತರಾಗಿರುವರು । ಪ್ರೇಮದಿಂದ ವಾರ್ತೆಗಳ ಹೇಳುವರು ।
ಮರುನಿಮಿಷದಲೇ ಕ್ಷುಬ್ಧರಾಗುವರು । ಕಾರಣವೇನೂ ಇಲ್ಲದಲೆ ॥ 146

ಇರಲಿ ಹೀಗೆ ಈ ಕಥೆಗಳು ಬಾಬಾರವು । ಒಂದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಮತ್ತೊಂದು ನೆನಪಾಗುವವು ।
ಯಾವದು ಹೇಳಿ ಬಿಡಲಿ ಯಾವುವು । ಹೀಗೆ ಭೇದ ಮಾಡುವದು ಸರಿಯಲ್ಲ ॥ 147

ನನಗೂ ಅವುಗಳ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲು ಬರದು । ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಮಯ ಒದಗುವದು ।
ಅದರಂತೆ ಶ್ರೋತೃಗಳದು । ಶ್ರವಣೇಚ್ಛೆ ಪೂರೈಸೀತು ॥ 148

ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ । ಶ್ರವಣ-ವೃದ್ಧ ಮುಖ ಶೃತ ಪೂರ್ವ ಕಥನ ।
ಬಾಬಾರು ಹಿಂದುಗಳೋ ಇಲ್ಲವೇ ಯವನ । ಯಥಾಮತಿ ಅದ ನಿರೂಪಿಸುವೆ ॥149

ದಕ್ಷಿಣೆಯ ರೂಪದಲಿ ಹಣ ಪಡೆದು । ಅದನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿದುದು ।
ಹೇಗವರು ದೇಹವ ದಂಡಿಸುತಿದ್ದರು । ಧೋತಿ ಪೋತಿ ಖಂಡದುಖಂಡವಾಗಿ ॥ 150

ಪರರಿಗಾಗಿ ಕಷ್ಟ ಸಹಿಸುವರು ಹೇಗೆ । ಭಕ್ತರ ಸಂಕಟ ನಿವಾರಿಸುವ ಬಗೆ ।
ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗೇ । ಶ್ರೋತೃಗಳು ಸಂತುಷ್ಟರಾದರು ॥ 151

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ರಾಮ ಜನ್ಮೋತ್ಸವಾದಿ ಕಥನಂ ನಾಮ ಷಷ್ಠೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥